

Reflecting on a Socio-Religious Trend

I ask myself – What religious trends have I been noticing, both through questions received, and by personal observation, and what should our reaction be toward them?

3. שולחן ערוך אורח חיים סי' תסח סעי' ד

ההולך ממקום שעושים למקום שאין עושין, לא יעשה בישוב מפני המחלוקת; אבל עושה הוא במדבר. וההולך ממקום שאין עושים למקום שעושין, לא יעשה. ונותנים עליו חומרי מקום שיצא משם וחומרי מקום שהלך לשם, ואף על פי כן, לא יתראה בפניהם שהוא בטל מפני איסור; לעולם אל ישנה אדם מפני המחלוקת. וכן מי שדעתו לחזור למקומו, נהג כאנשי מקומו בין לחקל בין להחמיר, והוא שלא יתראה בפני אנשי המקום שהוא בו, מפני המחלוקת.

1. ברכי יוסף אורח חיים סי' רפד סעי' א

א. דין א. מפטירין בנביא וכו'. אמרו ז"ל באגדה, שמת אחד אמר דאינו ניצול מעונשו הקשה עד שבנו יאמר קדיש או יפטיר בנביא. וכתב הריב"ש בתשובה סי' קמ"ז דמזה פשט המנהג לומר בנו של מת קדיש בתרא כל שנים עשר חדש וגם להפטיר בנביא. עד כאן דברי הריב"ש. ועתה נתפשט עוד באיזה מקומות דבהגיע תור זמן פטירת אב ואם בכל שנה, הבן מפטיר בשבת הקודם.

4. משנה ברורה סימן תסח ס"ק כג

... היכי דמנהג מקומו להחמיר ומחמיר, צריך לזהר גם כן שלא יראה בפניהם שהוא מחמיר, ובכ"ל לענין מלאכה. אמנם היכי שאי אפשר לו שלא ירגישו בו שהוא משנה מנהגם, יש לו לנהוג לקולא כמותם אפילו בשדעתו לחזור למקומו, שמחמירים מפני המחלוקת. ודוקא אם הדבר הזה אינו אסור מעיקר הדין אלא שנהגו לאיסור, אבל דבר שהוא אסור מצד הדין אפילו איסור דרבנן חס וחלילה לעבור מפני חשש איבה

2. משנה ברורה סי' נב ס"ק א

אם בא – אבל לכתחלה ראוי לבוא לבית הכנסת בהשכמה כדי שלא יצטרך לדלג, כי כתבו הספרים שהמגיד הזהיר לבית יוסף לבוא לבית הכנסת בהשכמה, כדי שיוכל להתפלל כסדר ולא בדילוג, כי העושה כן, מהפך הצינורות. והרבה אנשי מעשה נוהגים להתפלל כסדר מטעם זה אפילו אם אחרו לבוא לבית הכנסת; אבל בתשובת חכם צבי סימן ל"ז כתב שמה שכתב בספר הזהיר שיש להתפלל על הסדר, היינו כשאנו מתפלל עם הצבור, אבל אם אחר לבוא לבית הכנסת ובא כשהצבור מתפלל, כולי עלמא מודו דידלג כדי להתפלל בצבור, וכן פסק הפרי חדש בסימן נו"ן. ואפילו מי שאינו רגיל להתפלל עם הצבור בתמידות, שאינו משכים כל כך, מכל מקום, אם אירע לו איזה פעם שבא לבית הכנסת ומצא להצבור בסוף פסוקי דזמרה, יעשה כמו שכתב בשולחן ערוך, דעל כל פנים יש לו לזכות בפעם זה להתפלל עם הצבור

5. עין איה, ברכות פרק א סי' פט

יש השלמות האדם לעצמו, בידיעת האמת, ויש השלמות זולתו על ידי עשיית הטוב והחסד. אך כל זה לא יספיק לאדם, כל זמן שלא ישכיל שתעודת האדם לא תגמר לעולם, כי אם בצירופו של הכלל ... ומתפלל עם הציבור, להרשים לעצמו שתכלית השלמות הפרטית היא רק שלמות הכלל.

6. שולחן ערוך אורח חיים סי' נג סעי' כ

אם אחד רוצה לומר תפלה בשביל אביו ואחד רוצה לומר בשביל אחר, מי שירצה הקהל שיאמר התפלה, הוא יאמר.